

ÖNÜMÜZDE AHİRET HAYATI VAR!

YAZAR: ALİ AYKAÇ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allâh’ı unutan ve bu yüzden Allâh’ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar, yoldan çıkan kimselerdir.”

Haşr, 59/19

WhatsApp İletişim

Ali AYKAÇ, İmam-Hatib, İSTANBUL
aliaykac.com

iletişim : (0)541-934 3778

telegram : t.me/vaazarsivi

facebook.com/[groups/vaazarsivi](https://facebook.com/groups/vaazarsivi)

Tüm içeriklerin **ticârî maksatla** kısmen ya da tamamen izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılması kesinlikle yasak olup kul hakkını ihlâl eder. Ayrıca bu yasağa uymayanlar hakkında 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca telif hakları üzerinden yasal işlem yapılacaktır.

Ticârî maksat olmadan izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılmasında herhangi bir sorun yoktur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Pek Aziz ve Muhterem Müslümanlar,

İnsan fiillerinde sorumlu tutulan bir canlıdır. Her bir hareketinin arkasında birtakım etkenler bulunmaktadır. Bu etkenler hayatta iken onun **söz ve davranışlarının gayesini, rengini ve durumunu belirler**. Bunun neticesi olarak o kul belki bu dünyada rahat içerisinde olur lâkin ahiretini heba etmiş olabilir. Bu sebeple Müslüman unutmamalıdır ki; **hayata düzen koyan, nizam veren ve varlıkla ilişkiyi belirleyen bunu sınırlandırıp ölçülendiren hareket ve fiillerinin nasıl olması gerektiğine nihai kararı veren Allah Teâlâ'dır**. Kulluğunu bu kıvamda yaşamalıdır.

Bizler unutmamalıyız ki **Allah Teâlâ karşı kulluğu engellemek isteyenlerin başında nefis ile insan ve cinlerden olan şeytanlar vardır**. Burada önemli olan ise **Müslümanın hayatının merkezine bunlardan hangisini koyarak kendisini orada konumlandıracağıdır**. Buna göre ya Cenâb-ı Hakkı merkeze alarak ölünceye kadar O'na kulluk yapıp doğru yolda ilerleyecek ya da nefsine, şeytana ve onun avanesine kulluk yapıp doğru yoldan saparak dünyada ve âhirette sonu hüsrarla biten bir hayat sürecektir.

Rabbimizin kendine muhâtap aldığı ve hâlife kıldığı varlık **insandır**. Bu, bir **yaratılmış için en büyük şereftir**. Ama bir taraftan da **belleri bükecek, insanı kocatacak** bir mes'ûliyeti ihtivâ eder.

İnsan; ezelde Allâh Teâlâ'a verdiği sözü, vazifelerini unutup; nefsin emirleri istikametinde itaatsizlik ya da isyankârlık yapmaya kalkabilir.

Allah Teâlâ insanın mânevî yapısına; **ahsen-i takvîm üzere, Hakk'ın şâhitliğine ve cennetlere namzet kabiliyet ve yetenekler ile yaratmıştır.** Fakat, aynı bedene; insanın ezeli düşmanı olan nefesine ve şeytana aldanabilecek, dünyanın süsüne kapılabilecek insanda nefse âit arzu, istek ve zaaflardan meydana gelen ahlâk kurallarına aykırı (yaşama, fuhuş ve zinâyâ dalma, sefâhat) meyletmeyi de ilham etmiştir.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allâh’ı unutan ve bu yüzden Allâh’ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar, yoldan çıkan kimselerdir.”¹

- İnsan; cenneti kazanma gayretinde bir yolcu olduğunu unutup; dünya istasyonunda uykuya, eğlenceye, oyalanmaya dalabilir.
- İnsan; insanlığını unutup, vahşileşebilir.
- İnsan; kulluğunu unutup, hâşâ tanrılık iddia edebilir.
- İnsan; hiçliğini unutup, azamet ve kibir taslamaya kalkışabilir.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَإِشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“Biz emâneti (aklı, irâdeyi ve bu özelliklere sahip olmanın sorumluluklarını) göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar

bunu yüklenmekten çekindiler, (akıl ve irâdeye sahip olmanın) sorumluluğundan korktular. Onu insan yüklendi. Şüphesiz (akıl ve irâdelerini hakkı inkâr ve isyanda kullanarak, Allah’a itaat etmeyen) o (insanlar), çok zâlim, çok câhildir (ler).”²

Yüklendiğimiz emânet: Allah’a tam olarak kulluk. **Ömür nimetini O’nun emir ve nehiyleri çerçevesinde bir hayat yaşayarak tamamlamak.** O’nun sevdiği bir insan olmak. Âlemde diğer yarattıkları arasında Allah’ın halîfesi olmak.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Sizi yeryüzünün halifeleri kılan ve size verdiği şeyler (nimetler) hususunda, sizi imtihan etmek için (maddî yönlerden) bazılarınızı bazılarınızdan derecelerle üstün kılan O’dur. Şüphesiz ki Rabbin, (azaba müstahak olanlara, azap etmeyi dilediğinde,) cezalandırması hızlı olandır. Şüphesiz O, (itaatkâr kullarına karşı) çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir.³

İnsan, kabiliyetlerini unutup, basitleşebilir. Ahsen-i takvime üzerine uygun rûhânî vasıflarını ihmâl edip, nefsanî tuzaklara kapılıp esfel-i sâfilîne durumuna inebilir. Nitekim **hiç kimse bir günaha besmele çekerek başlamaz.** Günah işleyen kişi, o ân için de olsa; Allâh’ı, âhireti, hesabı, azabı, ateşi unutmuş demektir.

Unutmanın çaresi; yüklenilen emâneti hatırlamaktır.

² Ahzâb, 33/72

³ En’âm, 6/165

أَنَا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَاشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“Biz emâneti (aklı, irâdeyi ve bu özelliklere sahip olmanın sorumluluklarını) göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (akıl ve irâdeye sahip olmanın sorumluluğundan korktular. Onu insan yükledi. Şüphesiz (akıl ve irâdelerini hakkı inkâr ve isyanda kullanarak, Allah’a itaat etmeyen) o (insanlar), çok zâlim, çok câhildir (ler).”⁴

Bu dünyadaki hayâtımız bu iki kutup arasında geçer. Göklerin ve dağların yüklenmekten çekindiği yüke omuz verdikçe, Allah’ın emir ve yasaklarına uyduğumuz nispette, yâni yaratılmışlar arasında halifelik vazifemizi yerine getirdiğimiz ölçüde ahseni takvîme yükseliriz. Yüklendiğimiz emaneti unutup zalim ve cahil olursak, Allah’ın halîfesi olma şerefini tepersek esfele sâfilîne yuvarlanırsınız.

Âişe Vâlidemiz: Bir defasında Cehennem’i hatırlayıp ağladım. Rasûlullah beni bu ağlar vaziyette gördü.

Âişe! Neyin var? Derdin ne? dedi.

Ben de dedim ki: **Yâ Rasûlâllah! Cehennem’i hatırladım da böyle mahzun oldum.**

Âişe Vâlidemiz: **Siz peygamberler kıyâmet günü âile fertlerini hatırlar mısınız?** diye sordu.

Allah Rasûlü şu karşılığı verdi: **Üç yer var ki orada kimse kimseyi düşünemez. Kimse kimseyi hatırlayamaz.**

Birincisi: Mîzanda ameller tartılırken

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

**“Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür.
Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.”⁵**

İkincisi: İsrâ Sûresindeki şu ayet:

اقْرَأْ كِتَابَكَ

**“Kitabını oku, bugün (hesap sorucu olarak)
nefsin sana yeter.”⁶**

Şu hayat hikâyemiz, en teferruatına kadar gösterilip gözlerimiz, kulaklarımız, bedenlerimiz, girip çıktığımız mekânlar şâhitlik edip yaptıklarımızın hepsi gösterilecek.

Üçüncüsü: Bir de Cehennem sırtlarına sırat köprüsü kurulduğunda. Köprünün iki yanında pek çok kancalar ve sert dikenler vardır. Allah Teâlâ bu kancalar vâsıtasıyla mahlukatından dilediğini yakalayıp cehenneme atar orada. İşte kişi bu kancalardan kurtulup kurtulamayacağını öğrenmeden kimse kimseyi düşünemez.

Son nefesteki mânevî hâlimizin en büyük habercisi, şu anki nefeslerimizi nasıl kullandığımızdır. **“Nasıl yaşarsanız o şekilde ölürsünüz, o şekilde de haşrolunursunuz.”⁷** buyruluyor.

Behlül Dâna Hazretleri, yol üzerindeki bir vîrânenin yıkılmak üzere olan iyice eğilmiş duvarına bakıp akıbetini tefekküre daldı. Yine bir gün endişe ile bakarken duvar birden çökuverdi. Behlül Dâna Hazretleri’nin yüzünü bir tebessüm

⁵ Zilzâl, 99/7-8

⁶ İsrâ, 17/14

⁷ Münâvî, Feyzü’l-Kadir, V, 663

ifadesi kapladı. Onun bu sevincine mana veremeyen insanlar merakla sebebini sorduklarında:

“Görmediniz mi, duvar meyilli olduğu tarafa yıkıldı!” dedi.

“Peki bunda şaşılacak ne var?” dediklerinde ise şu hikmetli cevâbı verdi:

“Mâdem dünyadaki her şey nihâyetinde meylettiği tarafa yıkılıyor, benim de meylim Hakk’a doğrudur, o hâlde ben de ölünce Hakk’a varırım. Ey ahâlî! Rükû ve secdelerimizle Hakk’a meylimizi artıralım ki, başka yönlerle yıkılmayalım!”

*Rabbim Cümlemizi Kur'an-ı Kerime ve
Peygamber Efendimiz sallâllâhu aleyhi ve
sellem'in sünnetine sıkı sıkıya sarılanlardan
eylesin!*

*Ayaklarımızı sırat-ı müstakiminden
kaydırmamasın!*

(Âmin!..)

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الفاتحه